

145
Задълбъчна лекция

8 година.

31 лекция на общия окултенъ класъ, държана на
20 мартъ 1929 година. Въ София-изгрѣвъ.

19

Размисление.

Ще пропита 90 псаломъ. Ако можете направете единъ прѣводъ на този псаломъ, направете го сегашенъ. Втирия путь, който отъ васъ може го направете. Сега знаете ли какво нѣщо е прѣводъ? Запримѣръ да прѣведете отъ английски на бѣлгарски, или отъ старитѣ езици на английски, или отъ бѣлгарски на английски. „азбира се“, че ние сега не може да прѣвеждаме на старитѣ езици. Въ псалома васъ ви виждатъ страни думитѣ гнѣвъ и яростъ. Че тѣ сж най разбрали думи, ако има думи, които разбираме, тѣ сж гнѣвъ и яростъ. Когато нѣкой ти си разгниви, разбирашъ думата, когато стане яростенъ, пакъ разбирашъ. Това любовътъ, тѣ сж отвлечени работи, трѣбма тѣлкуване за тѣхъ. Азъ бихъ желалъ нѣкой отъ васъ да направи нѣкой хубавъ прѣводъ, не само поезия, да не пише така: "Планини високи, долини дѣлбоди." Той е доста хубавъ псаломъ. Тамъ даватъ на човѣка 80 години, значи въ него-вото врѣме животъ билъ до 80 години, а въ врѣмето на якова животъ билъ 120 години. Въ врѣмето на този псалмопѣвецъ годините дошли до 80 знани съ 40 намалѣли, а въ наше врѣме сж 60, на половина.

Отъ какви вѣщества се правятъ най-хубави свѣщи? /восъкъ, лой, китова масъ/. Нѣкой путь свѣщите не може да горятъ поради своя фитилъ. Нѣкой путь жицата не тече. Ние казваме, че въ течението не става горение.

Сега всичи вие трѣбма да разбирате философията на живота. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Сега защо се туря запетая между цифрите? Ако не турите запетая значи работата не е довършена. Човѣкъ който въ живота си нѣма запетая! точка, нѣма двуеточие, точка и запетая, удивителна и вѣпросителна, казваме, въ е много простъ човѣкъ. Ози, който изучава Графологията, туря запетая, точка, гледа иждѣ ще ги туря. Задото въ бѣлгарски гледамъ списатели, които турятъ запетая и точака дѣлъ не трѣбва, а нѣкаждъ турятъ повече отъ колкото трѣбва. Въ граматиката има известни правила, които слѣдватъ известни методи. Ние свѣршихме съ числото десетъ. Сега представете си, че имате числото 1567, това число може да е предметно число, оки жито, или допуснете 1567 оки вода, или толковъ оки пѣсъкъ, или толковъ прашинки, или зряница. Обаче ако това число го прѣвѣримъ въ живо число, психологическо число, тогава всѣко едно число има свое значение, то вече е една формула. Сега да разберемъ какво нѣщо е формата: да кажемъ имате 5 грама сладка дѣвка, 6 грама дѣрвено масло, 7 грама катранъ и единъ грамъ вода. Това е едно правило за правене цѣръ за цирей. Тогава 1567 това е една формула за правене

Църъ за лъкуване на цирен. Сега да не би вие да направите това за лъкуване, то също е само за изяснение. Тогава чидлата като сък поставени 1 -то водата засяга първо място, понеже е динамическа сила. Най-голямата сила представлява водата. 5 е сладката дъвка, значи това, което излиза отъ водата 6 дървеното масло, то е изцедено вече, и 7 катранъ. Като вземете тия числа стоящи вътре въ природата на основание на основание на това съотношение. Числата имат своя интезивност. Да допуснемъ, че вие имате една ябълчна съмка, по какво ще се познае интезивността на тази съмка? Онзи, който разбира, ако разгледа съмката подъ микроскопъ и като сравните редъ съмки, ще видите, че тъ се различават. Онзи отъ васъ, които не съ наблюдавали, мислите, че сък еднакви. Онзи съмки, въ които е вложена по-голяма жизнена сила, тъ се отличават и посълъ вие може да провърите силата на тъзи съмки. Ако стваддате всичките условия, тя най-първо расте, бързо надабелява, има съразмерност въ нейната дебелина, при това има една правилност въ пущанията на своите клонища, въ изявяването на листата. Всичко това върви по единъ определенъ пътъ. Тъзи, които съ се занимавали съ тази динамическата ботаника, тъ съ запознати съ основа, което става вътре въ растението. Казвамъ: ако вие по този начинъ и разбирате силата на числата, съ които природата работи, вие нъма да разберете тъхния вътрешенъ смисълъ, и какво отношение има спръмо васъ. Да допуснемъ, че вашият първи пръстъ е по-дълъгъ, то е вече едно число. Може да имате единъ пръстъ 9, 10, 11. Има една величина отъ десетичната система. Ако първиятъ пръстъ е 9 сантиметра, или 10 сантиметра, или 11 сантиметра на единъ човъкъ на 21 годъ приближително, какво ще кажете за отношението на тия числа? Да допуснемъ, че вашият втори пръстъ е 10, 11, 12 сантиметра, третиятъ пръстъ е $\frac{9}{2}, \frac{10}{2}, \frac{11}{2}$, четвъртиятъ е 6, 7, 8. Това съ числата прилизително на пръстите. Който разбира тази динамическа сила на числата, той може да ги предведе да ги тури въ известенъ редъ. Най-първо той ще направи дълги наблюдения. Сега числото 9 въ дадения случай у едно завършено число. То не може да иде понададечъ. Този човъкъ, който има деветъ въ този порядъкъ на нъщата, той, като общува нъщо, той ще го направи, нъма да те изльже. понеже нъма връме да го отложи, той ще биде заставенъ отъ външните удоволия да направи нъщата. Ще кажете: какъ тъй? Забължете, че този господинъ го заболи коремъ, той непрѣменно ще иде при доктора. Защо? Защото обича живота. Ако азъ кажа, че господ нъ докторъ ще дойде, той непрѣменно точно на връме ще дойде, той не може да отложи. Ако ви кажа, че числото - то ето има

на първия пръстъ е причина, подразбирамъ, че то има такава динамическа сила както коремоболието, или пъкъ човѣкъ, който очаква да вземе пари. Нѣмашъ нито петь пари въ джоба, числото деведът е така сложено, че ти си точенъ, понеже си заставенъ, тия хора сѫ точни, понеже или коремъ ги боли или иматъ да взиматъ, или отвѣнъ има обстоятелства, ко то заставятъ човѣкъ каквото каже да направи. Има друго число, което пъкъ има такава сила, че каквото каже, нѣма да го направи. Де мине денъ, два, три, четери, казва: нѣма условия. За него казвамъ: коремъ не го боли. Той има пъкъ да дава. Значи въ първия силитъ сѫ положителни, въ втория има отрицателни сили. Защо нѣкой путь ние отлагаме? Искате да идете нѣкъде, казвате: не може днесъ. Ве си давате отчетъ, коя е причината. Динамически може да има една причина, която е или положителна, или отрицателна. Сега вие трѣбна да разбирате малко по друго ѝе този законъ. Виѣ може да изучавате динамиката на небесните тѣла вие си представяте!, че има нѣкакъвъ центъръ както нашето слѣнце и едно тѣло обикаля около това центъръ въ кръгъ твой както съ пергелъ, еднакво е отдалечено отъ всички точки. Но не е така. Нѣма нито едно тѣло, въ пространството, което да се двики въ кръгъ. Орбитата е нѣкъде сплита, нѣкъде е продълговата, слѣдователно, нѣкъде е по-близо, нѣкъде по-далече. Сега ще кажете: така е въ динамиката. Така е и въ живота. Нѣкой путь вие въ къщи имате синъ, или дѣци, ако сте жененъ, никое отъ вашите дѣца обичате повече, синътъ ако обичате, той е по-бливо до васъ, дѣцирата, ако обичате, ти е по-бливо до васъ. Нѣкой путь нимате обичъ, ти е по-далечъ отъ васъ, отъ външата орбита. Нѣкой путь вие не обичате, по-далечъ сте, не може да проявите вашата любовъ, понеже сте по-далечъ. Казвате: едно време имаше нѣщо топло, сега поистина. Казвамъ: си далечъ. Какъ се казва най-далечната точка на земята отъ слѣнцето? Афелий. Тази небесна динамика има психологическо отношение и къмъ живота. Всички физически прояви въ свѣта сѫ разумни, тѣ произтичатъ отъ вишето съзнание. Нашето съзнание се двики отъ това съзнание въ своето разширение. Ние го представляваме, че се двики механически, но има нѣщо, кое то е подобно на движението. Ние казваме, че въ природата има приливи и отливи. Приливътъ на едно място е отливъ на друго място, и отливътъ на едно място е ^{приливъ} отливъ на друго място. Слѣдователно, между синца ви ставатъ вътрѣшни промѣни. Онови, който не знае, че каже: вдѣхновихъ се,. То вдѣхновението е другъ законъ, вдѣхновението то привличане. Това, дѣто нѣкой путь казватъ, че любовъта намалѣва, говоримъ не за тази Божествената любовъ

която дългувува въ живота, въ живота има намаляване и увеличаване на живота: стеанешъ сутринъ, искашъ да работишъ, другъ пътъ казвашъ: искашъ да мисля. Чудни сме, когато казваме, че ще мислимъ. Станешъ понъкото пътъ сукринъ, ще ядешъ, понеже има хлъбъ, нъкото пътъ стнешъ, не може да ядешъ, казвашъ ти: ажъ—не ми се яде. Не че не ти се яде, хлъбъ нъма, понеже те е срамъ да кажешъ, че нъма хлъбъ, казвашъ: не ми се яде. Тъ ск бабини деветини. Вие, когато дойдете до същността на нъщата да се говори на единъ положителенъ езикъ, не говорите друго яче. Казвате: не съмъ разположенъ. То нищо не значи. Че условията не ми помогатъ—то нищо не значи. Условията това ск измислени нъща. Хората съ свътата съ поставени подъ единъ законъ. Ти ще се движишъ като дойде да се движишъ, ти искашъ да се движимъ по единъ начинъ, то ще се прѣвърне въ друговин. Вие казвате, че човѣкъ може да се спре. Най-първо се движишъ до гарата, качишъ се на тrena, твоето движение спре, тръгне влакънъ. Твоето движение е турене въ влака. Но дойде развали се пътя, спре се влакътъ. Веднага забръмчатъ телеграфи, телефони—движението спира на едно място, започва на друго. Всички взиматъ участие въ движението. Въ природата има течение. Въ съвътата щомъ си въ една система, когато мислишъ, че твоятъ тренъ спрѣлъ всички други същества, които иматъ съзнание скачено съ тебе, тъ работятъ. Тъ щото движението, което е въ тебе, което иде отъ вънъ, то се прѣдава има единъ вътръшенъ стремежъ да се умножи уравновеси това движение. Да кажемъ: азъ по този пътъ не искашъ да вървя. По този пътъ нъма да вървишъ, но ще вървишъ по друго. Казва: нъма дъ вървя. Тогава ще то носятъ. Умрълия го носятъ. Защо умиратъ хората? Разсърдишъ се и иска дъ върви. Казва: отъ кхици не излизамъ навънъ. Но дойдатъ изнесатъ го на тарата съ попове, не само това, но го турятъ въ гроба, дойдатъ ~~наскоро~~ го изнасатъ навънъ: тукъ една тръница, тамъ друго нъщо излъзло, всичките тъзи тръници го изнесатъ навънъ. Ние казваме, че се разкопва, не се разкопва, но го изнасятъ навънъ. Има същества въ природата, искатъ да се покажатъ, че знаятъ, че се инататъ, не искатъ да излъзватъ отъ кхици. Сега вие ще кажемъ: не можи ли ние да се противопоставимъ на нейните закони? Онзи, който има работа съ живота природа и иска дъ и противодействува, тя никога не притиводействува. Тя казва: не искашъ да излъзвашъ отъ кхици? Много добъръ, щомъ не искашъ ще накарамъ други да те изнесатъ. Тя е много мека. Нъма да каже, че твоето поведение е лошо. Казвашъ: искашъ да си почина. —Много добъръ, казва. Но щомъ си легнешъ да си починешъ съ Моргана съ

Инженеръ съ чаршавитъ тъй съблеченъ, като станешъ сутринъта ще се
намърши въ особено положение. Сега вие не може да се самовъзпитате,
понеже живите споредъ свърменните философи, вие мислите, че човѣкъ е
свободенъ, че е факторъ. Човѣкъ при сегашното положение, при сегашното
развитие никакъвъ факторъ не е въ свѣтъ, никакъ не е свободенъ. До ще
се заблюждавате. Казва: свободенъ съмъ. Въ какво седи тази свобода? Свобо-
дата трѣбва да се разбира въ какво седи. Ние ни най-малко не сме двобод-
ни. Най-първо трѣбва да се разбира свободата. Свободата съществува въ из-
вестни съотношения на българи. Прѣди насъ сѫ живѣли същества и вие мисли-
те, че природата, която е свободна, че тя ще ни остави да нарушаваме нейните
закони. Законите на природата това сѫ методи и вие мислите, че тя ще
ни остави свободни да нарушимъ нейната свобода. Не никога! Силниятъ никога
да остави слабиятъ да го спъва и умниятъ никога да остави глупавия да го спъва; добриятъ никога да остави злия да го спъва. Тъ
желанието на Казва никой нѣмало да има зло. Тъ сѫ празни работи. Ка-
зватъ, че нѣмало добро. Може така да говоримъ, че нѣмало добро и зло. Азъ
казвамъ: никой нѣмамъ да ти давамъ. Казва: имамъ да ми давашъ. Казва: нѣмамъ.
Сега сѫ по-умни хората, иматъ полици, когато даватъ пари иматъ свидѣтели.
Вика съдията свидѣтеля, пита го: този даде ли пари на онзи? Даде. Колко? -
Хиляда. Какъ ще откажемъ сега? Ти не кажешъ: нѣма да му давамъ, азъ имахъ
да му давамъ хиляда лива, дадохъ му ги. Свидѣтели имаше ли? - Нѣмамъ свидѣ-
тели, азъ имахъ довѣрие. - Ще му представя клѣтва за онзи, който казва, че
че отменъ има да живи взимъ хиляда лева лесно ще се закълне, лесно ще
ще плаши. Хубаво азъ му представя клѣтва, мисля, че ще се изложи на страхува-
но този човѣкъ не го е страхъ отъ клѣтва, закълне се. Ти като казвашъ, че
нѣма да му давамъ, ти освобождавашъ ли се отъ хилядата лева? Да допуснемъ,
че те осъждатъ, но нѣмашъ нито петь пари, нѣмашъ и имущество, съдията твой
едината резолюция да идешъ въ затвора. Ти седишъ въ затвора и онзи трѣбва да
плаща за тебе.

Сега азъ ви говоря за единъ свѣтъ, въ който се ражда милосърдието.
Нѣкое пътъ нѣкое хора сѫ много милосърдни. Тукъ има економически условия.
Осъденъ си, но онзи трѣбва да плаща всѣки денъ по жи сто лева, вижда, че
въ десетъ дена отгорѣ хиляда лева отидоха. Съдията те осъдила за три мѣся-
ца, дойде онзи, казва: Господинъ судия, азъ му прощавамъ. Защо? - Защото кесид-
та отиде, дълъгъ сега хиляда левъ отидоха, десетъ хиляди ще отидатъ, докато седи.
Ние трѣбва да разберемъ причината на това, което вършимъ, свободни ли сме
да извѣршимъ това?

Нѣкотъ казвамъ: азъ съмъ готовъ да слугувамъ на Бога. Но по закона на стражата и насилието ти не може да слугувашъ на Бога. Ти имашъ два избора, или трѣ бва да дойде останѣтъ. Ако не искашъ, останѣтъ нѣма да дойде, нѣма да те изнесатъ на тарага. Ще те поканятъ да излѣзешъ, но ако не дойдешъ на тарага ще те изнесатъ. Казвамъ: ама азъ не вѣрвамъ въ нищо. Празна работа е, ще повѣрвашъ и оттатъка ще минешъ. Ти казвашъ: азъ не вѣрвамъ, че ще ме изнесатъ, нѣма да излѣза. Щомъ те туратъ на тарагата, какво ще мислицъ? Ако ти не вѣрвашъ, че може да те изнесатъ изъ кжди, като те изнесатъ, какъ ще обяснишъ закона? Тогава твоятъ умъ ще работи отъ причинитѣ къмъ последствията.

казвамъ: ти по-далечъ отъ числото 9 не може да идешъ. Ако 9 пхти си взимелъ пари на заемъ и не си ги връщалъ на десетия пхти нѣма да ти дадатъ. Ще ти кажатъ: деветъ пхти ти си ги връщалъ, не си ги връщалъ, веднага резултътъ е опредѣленъ. Сега когато ищемъ разискваме тие динамически числа, ищемъ трѣбва да сме свободни отъ всичко. Когато говорите, вие ще започнете да мѣрите показелецъ колко сантиметра е. Трѣбва да имете точна наука отъ кждъ да го мѣрите понеже може криво да го мѣрите. Азъ съмъ виждалъ мнозина да мѣрятъ прѣстата. Така не се мѣри. Въ науката въ тази мѣрка съ единъ миллиметръ точно трѣбва; само тогава е наука. Азъ говоря за точните числа. Това число 9 е точна число, има съдѣржание. Щомъ имашъ това число, вече е опредѣлено въ човѣка. Като дойдешъ да иши искашъ пари, на заемъ, казвамъ: не може ли да те прѣпоръчва нѣкой познатъ въ града. - Нѣмамъ. Казвамъ: дай си рѣката, на първия прѣстъ казвамъ: ти прѣпоръчвашъ ли го? - Казвамъ: нѣмамъ. Казвамъ: прѣмѣри ме 9 сантиметра. На втория казвамъ: ти прѣпоръчвашъ ли го? Казвамъ: прѣмѣри ме. Прѣмѣри го, тегля една резолюция, казвамъ: отпуща му се единъ кредитъ отъ десетъ хиляди лева, но казвамъ 12565 отпуща му се едно число отъ десетичната система. Задото, ако азъ му туря друго число, че прѣмѣни цѣлия редъ на ~~живици~~ нѣщото. Въ природата азъ ще изопача неговия характеръ. Може да ви кажа, че има една статистика въ окултната наука когато дадешъ пари нѣкому, че ти кажа дали ще плати или не, отъ сбора на тия числа може да се опредѣле ще плати или не; може той да ти ги върне или ти ще ги вземешъ. Но има известни числа, които ти никога назадъ не може да ги вземешъ. Сега да не дойдете до закона на суевѣрието. 123467 допуснете това число, казвамъ: тѣзи рари този човѣкъ никога нѣма да ги ~~изпруни~~ вземе. Какъ нѣма да ги вземе? онзи който взима парите е

честенъ човѣкъ той е богатъ. Има дѣвъ възможности. Казва: нѣма да взема паритъ. Този човѣкъ, който даде това число, напрѣмънио банкеринътъ ще умре^и за една година. Сега азъ казвамъ това само за изясни. Идущата година по това врѣме банкеринътъ нѣма да го има. Обаче, ако не бѣше турилъ това число, той щѣше да бѫде живъ. Само така има смисълъ дѣто казва: за всѣка дума, която казватъ хората ще бѫдатъ сѫдени. Ти пишешъ едно число, ако това число само го упражнявашъ, то е единъ въпросъ, но ако това число е като една сила въ живота, има друго отношение. Ако туй число е вътрѣ въ природата, като се спрешъ прѣдъ онзи, който дава паритъ на заемъ, даже и бѣденъ да е не бѫдешъ внимателенъ, какво давашъ. Нѣкой пакъ вървите по пъти и на просецитъ давате петъ стотинки, тръгнали на свѣта добре? На българитъ Каравеловъ настѣче каравелчетата, провѣрвъ ли? Той настѣче по една и дѣвъ стотинки, какво спечели, провѣрвъ ли на България^и отъ съченето на дребните пари, напрѣдва ли една държава. Настѣче ги Каравеловъ и си отиде съ каравелчетата. Вие казвате: петъ стотинки да му дадемъ. Петъ стотинки не му давай, задържъ петъ стотинки въ джоба си, върви си, нека този просекъ погладува малко. Щомъ азъ имамъ петъ стотинки въ джоба, правилно е да ги задържа, този човѣкъ отива на училище, не го спирай, той ще си купи певрекъ, нѣма да издѣржи урока. Нека гладенъ да върви. Петъ стотинки не му давай. Ама азъ съмъ милосърдъ. Празна работа е това. Ако твѣйтъ петъ стотинки ще го спосятъ, той не струва спасение. Че какъ твой петъ стотинки да ти дадемъ, до петъ стотинки ли си дошли. Скъдо е и за пять лева, и за петь хиляди и за петстотинъ хиляди и за петь милиона, на заемъ не взимай. Менъ да ми дадатъ петь милиона нѣма да ги взема, защото животъ ще иде. Вие сте чудни нѣкой пакъ. Ти ще вземешъ паритъ, но идната година нѣма да те има. Щомъ ми дадатъ петдесетъ хиляди лева, азъ ще ги погледамъ и отъ тѣхъ може да взема едно малко количество, колкото за единъ обѣдъ, ще взема само 12 лева. Отъ 50000-тъ ще взема само 12 лева, които ще ме свържатъ съ разумни существо^и и ще имамъ повече отколкото, ако взема 50000 лева, ще ме прѣтрепатъ по пъти. Казвамъ: не ги искамъ тия пари, тѣ сѫ нечастни. Вѣнасъ има лакомия. Казвамъ: законътъ е вѣренъ. Колко трѣбва да взема? Ще се спрешъ, нѣма да вземешъ. Понеже всичко взимаме, затова много сме наредини. Когато дойдемъ до разумния животъ, въ свѣта числата сѫ разпрѣдѣлени, тѣ вървятъ по опрѣдѣленъ начинъ. Разумните знаятъ кога да вършатъ доброто. Казватъ: доброто безъ врѣме са прави.

Не, на връме се прави доброто, какът е казано за доброто~~т~~ кога да се прави доброто при сегашните условия се прави само веднажъ на седницата. Всъки денъ добро не се прави. Вие ще важете всъки денъ. Само единъ денъ въ седницата се прави доброто. Ако вървите по този денъ, вие ще се благословите. Всъки денъ, ако правиш добро, ще се източишъ. Вие сте чудни сега, когато казвате, че не тръбва да се прави добро~~да~~ да ви приведа единъ пример. Майка, която роди дванадесетъ дъца може ли да ги подува? Подуват значи суче това дъти. Не че въ нея има желание, но тази майка тръбва да има млъко. Когато ние днемъ при нъкоя чешма, която тече колкото пръста, нъколко души може да идатъ, но хиляда души може ли да идатъ~~и да си взематъ~~ вода отъ водата, която тече като малкия пръстъ? Невъзможно е. Има нъщо невъзможно въ природата~~Когато казваме, че нъкои дни, нъкои седмици, или години съх неблагоприятни, разбираме, че онаи енергии, които излиза отъ природата е ограничена, тя е полезна на друго място~~ Казвамъ сега: този човѣкъ съчислото деветъ е отстъпчивъ човѣкъ, той има свои съображения. Той не е твърдоглавъ, не е своенравенъ, много внимателенъ. Казва: лесна работа. Но, ако парвиятъ пръстъ бѫща 11, имате единъ човѣкъ упоритъ, когото едва ли съ деветъ чефта биволи ще извадите~~Такива хора има навсъкъдъ, тъкъ съ опориция всичко.~~ Казва: въ менъ това е единъ прав Енергията на неговия пръстъ не функционира правилно~~Първиятъ пръстъ той е съединенъ съ личността на човѣка. Той е човѣкъ съ свое индивидуално развитие. Той казва: най-първо азъ~~ Какво паказва втория пръстъ? Това е правото. Слугата търси правота, господарътъ не търси правото. Като дигнешъ втория пръстъ малко е смѣшно~~Ако го пакажешъ, даже съ обидно. Или да покажешъ безимени пръстъ, или четвъртия, смѣшно е.~~ Задъ Като покажешъ показалецъ има смисъль, ама не може да по кажешъ втория Казва: произволно е. Не съ произволи, въ природата нъма произволи~~Може да има една причина отвѣнъ, която да свива този пръстъ, ако нъмашъ съзнание. Азъ гледамъ съзнанието, този човѣкъ ли прави това нъщо, или има нѣкакво съзнание отвѣнъ, което го прави~~ нѣкой дигналъ ръката си върви и пѣи: Заплакала е гората, гората и планината. Този пѣл много хубаво съзнанието е отвѣнъ. Той нѣма съзнание. Причената, която подига пръстъ съзнанието е вънъ отъ насъ. Затова въ насъ има два вида движения: единъ съзнателни, други~~тъ~~ съ несъзнателни. Вървихъ нѣкой пътъ дигнешъ е единото рамо, не знаешъ задо, това съ несъзнателни движения. Най-първо всичките тия неволни движения, които не съ подъ твоята воля да ги под-

ведешъ подъ единъ знаменателъ, че намърши причината. Никой същества дойдатъ въ тебе, слѣдователно, скратяватъ твоите мускули. Ако тия сѫщества сѫ като тебе тѣ веднага идишъ тамъ спрѣшъ ръката, подигать цѣлия денъ се се подига този пръстъ, се заповѣда. Казвамъ: ако ти дѣлго врѣме подигашъ първия пръстъ, че дойдешъ до едно място, дѣто ще почувствуешь едно изтощение. Че нѣкога пътъ първиятъ пръстъ може да те спаси, нѣкъ може да те тури и на виждането. Казвамъ: при сегашния животъ, като се стремимъ къмъ добрия животъ въ този стремежъ ние искаме да се съединимъ съ единъ по-високо съзнателъ, което да упражни едно благотворно влияние върху насъ. Когато ние се стремимъ къмъ Бога, ние казваме: трѣбва да върваме. Тази въра трѣбва да има отношение къмъ насъ, какво благо ще донесе за развиващето на моите способности, за развиващето на моите чувства, за развиващето на мой организъмъ. Върата ми къмъ Бога, Богъ ще опредѣли и срѣдата въ която възможността ми да съществувамъ, тази въра трѣбва да знае какво ще произведе въ менъ дадения случай. Тогава, ако вие искате да подобрите вашето материелно състояние, вие не можете да имате положението на единъ калугеринъ, който цѣлия денъ се моли въ стаята. Калугеринътъ се моли, но други му носятъ въ стаята да яде. Той се моли, но той дава заповѣди отъ келията да иди му донесатъ да яде. Тъ като калугерина съ мотиката ще се молишъ, че копаешъ, че се молишъ, че копаешъ - това е въ реда на нѣщата. Казва: не съмъ навикналъ, трѣбва да имамъ стая да се моля. Вие се заблуждавате. Въ свѣта не съществува такъвъ законъ въ природата. Въ природата и молитва и работа едноврѣменно вървятъ и мисълъ и чувство и воля, всичко това едноврѣменно става. Де се молишъ и попитя може да имашъ една хубава молитва. Това сѫ специфични нѣща, може и по Витома да идешъ. Казва: На Витома не може да идешъ, на Света Гора не може да идешъ, на Бѣлите планини въ Индии не може да идешъ, тогава какво ще правишъ, ако речешъ да се молишъ? Ама времето да е хубаво, и времето не е хубаво сланце нѣма. Тъ казвамъ: ти живѣшъ чесла това сѫ сили вътре въ природата душата на разумни сили. Ако ти си бѣденъ човѣкъ съ такава една рука винаги всичкихъ хора наоколо не бѫдатъ свързани съ тебе ще бѫдатъ разположени, искатъ да ти послужатъ. Но щомъ прѣмърши пръста, нѣмашъ това отношение, този не изважда 5-ти стотинки и 5000 левата ще ходишъ въ училище. Това дѣто наричатъ ломата скъбда, то е съотношение на числата. И нашия организъмъ нѣма това отношение. Да ви приведа единъ примеръ. Срѣщнете запримѣръ нѣкога момъкъ, той има вкусъ гледа нѣкоя мома, той

търси една имена подобна на имене си, тойгледа да мяза на малка амулет. Ако лицето е именено, гледа да има съотношение. Този момък като намъри същото съотношение, каквото имала малка му прилизително, Послѣ той казва: аз имахъ една сестра, тя имаше много хубава ржка, и той гледа нейната ржка, ако тя е умръла, и той я обича. Простите хора, които не разбиратъ, казватъ: менъ ми се харесва неговото лице има нѣщо въ въждитъ, въ очи или на бабо му, или на баба му, или на нѣкой приятель любимъ той уподобява. Ничето вече е една опредѣлено число турено въ форма, въ изразъ, въ геометрическа форма. Непрѣменно, ако избранъ единъ приятель по този ~~нижи~~ законъ добъръ ще минете. Ако имало опущение въ числата, че ~~кою~~ нѣщо не е правилна. Казвамъ: ако не сѫщо този законъ да съществува въ свѣта тогава всичките наши отношения сѫ празна работа. Има нѣщо въ природата, което е постоянни. Постоянни сѫ тия величини на числата, като ние се стремимъ къмъ ~~ни~~ разбирането на тези велики законъ: да приведемъ числата въ геометрическа форма. Геометрически щри да приведемъ въ органически и органъ скитъ да приведемъ въ психологически, докато това проникне въ памето съзнание. Тогава ще се зароди вътрѣнната хармония. Има единъ законъ по който може да знаешъ дали ще свършишъ една работа. Искамъ да започнемъ едно предприятие, или скажъ да се учимъ и не знаемъ дали ще свършимъ, или не. Може напълно да знаешъ дали ще свършишъ или нѣма да свършимъ. Ако ти първъ ятъ денъ, когато отиваш въ училище въ душата ти е всичко тихо и спокойно, тлична ще свършишъ. Ако тебъ те назначаватъ на служба нѣкъде пакъ можи да знаешъ дали ще свършишъ или не. Ако си спокоенъ, отлично ще свършишъ, ако отивашъ на работата раздвоенъ, ~~нажеждокинкирики~~ мислишъ за това за онова, нѣма да свършишъ. То е законъ. Ако те назначатъ на служба и имашъ притеснение, че се измѣни тази работа, докато дойдешъ до онази служба, въ която същето ти е съвсемъ спокойно. Природата е опредѣлила всеки човѣкъ за каква работа е годенъ. И да казвамъ: ама защо тукъ ме туриха. Когато ще слизашъ по едно място, ако ти е опредѣлено, неказвай нѣма да слизамъ. Където ти е опредѣлено, където е писано името ти, и въ единъ салонъ не нѣбрисъ името си, нѣма да казвашъ на ко място ще седашъ, на първо или второ място и да е. Нѣкой казва: първото число. Първото число нѣкъде пакъ е опасно, последното число нѣкъде пакъ е спасително. Въ това отношение на числата. Сега когато ние дойдемъ да изучаваме числата иже трѣбва да имаме една естествена величина, върху която

трябва да се спремъ. Таки естествена величина се отличава по това
най-първо да кажемъ ще определишъ себе си. Запринъръ вие знаете ли
кое число сте. Вие кое число имате не знаете. Но приблизително всички
единъ отъ васъ може да определи кое е неговото число. Напишете 1, спре-
те се дали ви харесва, ако не ви харасва, не е ваше. Напишете 2, не ви
харесва и него изтрийте. Пишете 3 и това не ви харесва 4, 5, 6, .. пишете
11, 12, 13, ... докато дойдете до едно число, което ви харасва. Въ дадения
случай това е числото, което тебъ ти помага. Онзи, които взиматъ билети
за лотария писано е на въ самите числа ще спечели или няма да спечели.
Ако им дадете номерата на четири билети отъ лотария който ~~нижни~~ сте
спечели, азъ може да определя числото на следущия билет, който ще спечели,
и колко ще спечели. Сега азъ не искамъ да се занимавамъ съ тъзи
работи. Въ тия произволни работи има единъ вътръшъ законъ, който ~~регу~~
определящъ идцата. И въ живота е така. Вашиятъ животъ на земята е напълно
опредѣленъ отъ несъ. Невидимиятъ свѣтъ е опредѣлилъ напълно, знайъ каки
кво ще изльзе отъ васъ, ще спечели ли вашия билетъ или няма да спечели,
ще имате ли много страдания или няма да имате. Не механически, но числата
иматъ съотношение. Всички денъ вие можете да измѣните ~~извѣти~~ ^{на вашия животъ} съдбата ~~еи~~, ако
разбирате науката. Какъ ще измѣните? Тръгвамъ сутринъ въ деветъ часа,
но се не сполетявя нѣщо. Измѣня, тръгна 5 минути или по късно или по
рано, върви ми. Филипъ Фокъ е намѣрилъ едно число, съ което му е въвѣлъ.
За колко дена той обиколи земята? Ако една работа не върви по единъ на-
чинъ, ще измѣните числата, ще измѣните деня. Нѣкой пътъ правите пазаръ
казвай: много добъръ е да платите за една къща 80000 лева, ако платете
повече е лошо, ако платите по малко пакъ е лошо. Една къща, която има две
кубави стая, една кухня, една маза, една наблюдателница отгорѣ това е куба-
ва къща. Когато правишъ къща не се цигани, положи основа, направи я на
свѣтъ. Малка да е, но кубава. Една стая ще вземешъ мѣрка или ~~Зи~~ и на ~~4~~
~~4~~ на ~~5~~ ще туришъ кубаво число, тури шестъ на дължина петъ на широчина.
Направи кубава стая, замо ти е ~~не~~ прокопсамъ. Ако направишъ по малка, нѣмъ
да ти върни. Ти направишъ три на три, не ти върви. Казва: какъ тъй, нали
съмъ свободенъ? Ти си свободенъ да правишъ къща каквато искамъ, но резул-
татътъ нѣма да бѫдатъ скритъ. Нека оставимъ лекцията.

Божията Любовъ носи пълния животъ.